

Rozszerzenie granic Izraela

Ostatnie wydarzenia

„W dniu tym zawarł Pan przymierze z Abramem, mówiąc: Potomstwu twemu daję tę ziemię, od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat” — 1 Mojż. 15:18.

Rzeka Eufrat ma długość 2800 km i tworzy łuk w kierunku południowo-wschodnim, rozciągając się od około 563 km na północ od Izraela do około 1500 km na wschód. Jej źródło znajduje się w Turcji, a ujście w Zatoce Perskiej.

Warto zwrócić uwagę na granicę Ziemi Obiecanej, którą Bóg obiecał Abrahamowi, określoną jako „od rzeki egipskiej aż do wielkiej rzeki Eufrat”. W Piśmie Świętym granica ta jest dość niejasna, a jej lokalizacja znacząco wpływa na rozmiar terytorium, które Bóg obiecał Abrahamowi. Jeśli umieścimy tę granicę dokładnie na północny wschód lub na wschód od rzeki Eufrat, zauważymy, że Boża obietnica wiązała się z istotnym poszerzeniem granic Izraela.

Bieżące wydarzenia

Od marca 2025 roku świat obserwuje bezprecedensową zmianę geopolityczną w regionie Bliskiego Wschodu. Izrael zyskuje na znaczeniu wśród swoich sąsiadów, podczas gdy każdy naród, który stawia mu opór, boryka się z kryzysem.

W wyniku ostatnich ataków na północną i zachodnią granicę Izraela ten niewielki naród podjął działania wojskowe przeciwko swoim okolicznym wrogom w Gazie i Libanie, a także wobec dalej położonych państw, takich jak Syria, Iran i Jemen, które udzielają im wsparcia. Szokujący sukces oraz błyskawiczne działania izraelskich sił zbrojnych skłaniają nas do refleksji nad pismami w poszukiwaniu zapowiedzi Bożych planów. Czy Bóg przygotowuje ekspansję granic Izraela poprzez zmiany geopolityczne? Uważamy, że tak.

Prorok Micheasz opisuje ziemię obiecaną potomstwu Abrahama. „Nadejdzie dzień [...], gdy twoja granica się rozszerzy” (Mich. 7:11). Boża obietnica złożona Abrahamowi oraz powyższa wskazówka dotycząca rozszerzenia Ziemi Obiecanej pomagają nam w badaniu pozostałych proroctw związanych z ekspansją Izraela na północ i na wschód.

Na Północ

„Sprowadzę ich z powrotem z ziemi egipskiej i zgromadzę ich z Asyrii. Sprowadzę ich do ziemi **Gilead** i do **Libanu**, lecz nie starczy dla nich miejsca” (Zach. 10:10). W tekście wspomniane są dwa obszary: Liban, usytuowany na północy, oraz Gilead, leżący na wschodzie. Gilead, który obecnie znajduje się na terenie Jordanii, ma istotne znaczenie historyczne, ponieważ to właśnie tam prorok Gedeon stoczył walkę z Midiańczykami. To również miejsce narodzin proroka Eliasza oraz sędziego Jefte, syna Gileada (imiennika regionu), który odniósł zwycięstwo nad Ammonitami.

Liban, kraj położony na północ od Izraela, jest kilkakrotnie wspomniany w Starym Testamencie, zwłaszcza w kontekście granic Izraela. Warto zauważyć, że polecenie Mojżesza dotyczące poszerzenia terytorium Izraela miało być zrealizowane przy wejściu do Ziemi Obiecanej. „Wyruszenie więc i idźcie w stronę gór Amorejczyków i do wszystkich ich sąsiadów w Araba, na pogórz i na nizinie, w Negebie i na wybrzeżu morza, do ziemi Kananejczyków i **Libanu**, aż do wielkiej rzeki, rzeki **Eufratu**” (5 Mojż. 1:7). Ponownie widzimy, że „wielka rzeka Eufrat” jest wymieniana jako granica ziemi obiecanej Izraelowi. Warto jednak zwrócić uwagę na dodatkowy szczegół w tym wersecie, który wskazuje na przedłużenie granicy na północ – od Libanu aż po Eufrat. Tak więc obiecana granica ziemi Izraela rozciąga się do Eufratu, tworząc linię, która biegnie na północ od dzisiejszego Izraela.

Na Wschód i Północ

„Paś swój lud swoją łaską, owce swojego dziedzictwa, które samotnie przebywają w leśnej gęstwinie pośród żyznych pól. Niech pasą się w **Baszanie** i w **Gileadzie** jak za dawnych czasów!” (Mich. 7:14). Oprócz Gileadu Baszan również zaliczany jest do terenów Ziemi Obiecanej. Położony na północ od Gileadu i dokładnie na wschód od Morza Galilejskiego, Baszan był krainą, do której przybył król Og, aby stoczyć przegraną walkę z Mojżeszem. W Piśmie wspomniane są także „byki Baszanu”, co sugeruje, że to właśnie tam hodowano najlepsze okazy tych zwierząt.

Prorok Jeremiasz również wskazuje, że **Baszan** i **Gilead** mają stać się częścią Ziemi Obiecanej: „I przywróć Izraela na jego niwę, i będzie się paść na Karmelu i w Baszanie, i nasycił się na górach Efraima i Gileadu” (Jer. 50:19). Prorok Micheasz dodaje ciekawy szczegół: „Ów dzień, gdy będą do ciebie przychodzić od Asyrii aż po Egipt, od Egiptu aż po Eufrat, od morza

do morza, od jednej góry do drugiej” (Mich. 7:12). Zwróćmy uwagę na występujące tu podwójne podkreślenie. „Od Asyrii aż po Egipt”, jest tym samym określeniem granic co „od Egiptu aż po Eufrat”. Dzięki proroczej poetyce Jeremiasza, Bóg wskazuje, że granice Izraela będą rozciągać się od Egiptu aż po rzekę Eufrat w Asyrii.

Na Wschód i Zachód

„W owym dniu uczynię z książąt Judy jakby garnek z ogniem wśród drwa i jakby żagiew płonąca w słomie, i będą pożerać z **prawej** i z **lewej** strony wszystkie ludy wokoło; lecz Jeruzalem pozostanie nadal na swoim miejscu” (Zach. 12:6). Zapis ten może odnosić się do szybkiego zwycięstwa Izraela w wojnie sześciodniowej, zwłaszcza że konflikt ten przyczynił się do włączenia Jerozolimy w granice Izraela. Czy jednak to proroctwo może również odnosić się do niedawnych zwycięstw w Gazie, Libanie i Syrii? Strefa Gazy, Moab i Edom znajdują się po lewej stronie Izraela, natomiast Gilead, Ammon (dzisiejszy Amman), Moab, Edom i Baszan leżą po jego prawej stronie, częściowo w dzisiejszej Jordanii (prawa i lewa strona są zwykle określane z perspektywy osoby zwróconej na wschód).

Prorok Amos przedstawia dobrze znane proroctwo dotyczące pewności powrotu Izraela: „Zaszczipię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie wyrwie z ich ziemi, którą im dałem – mówi Pan, twój Bóg” (Amos 9:15).

W pierwszym rozdziale Księgi Amosa Bóg ogłasza kary za różnorodne występki, które dotkną narody otaczające Izrael, takie jak **Damaszek**, **Syria**, **Gaza**, **Edom** i **Moab**. W kolejnym rozdziale lista kar się wydłuża, a Bóg zapowiada, że ześle na Moab trawiący ogień (Amos 2:1-2).

Bóg wspomina krainę **Baszan** w rozdziale czwartym: „Słuchajcie tego słowa wy, krowy baszańskie, mieszkające na górze Samarii, które uciskacie biednych, gnębicie ubogich, mówicie do swoich mężów: Przynosicie, a będziemy piły! Wszchemogący Pan przysiągł na swoją świętość: Zaprawdę, oto idą na was dni, gdy was wywloką hakami, a wasze potomstwo wędkami rybackimi” (Amos 4:1-2). Sąd Boży zostanie wymierzony przeciwko narodom otaczającym Izrael. Prorok Izajasz w sposób precyzyjny i szczegółowy przewidział dzisiejszy upadek Damaszku: „Wypowiedź o Damaszku. Oto Damaszek przestanie być miastem, a stanie się kupą gruzów” (Izaj. 17:1).

Proroctwa te powinny być rozważane w kontekście ostatnich wydarzeń. Wojna w Gazie budzi w nas ogromny smutek. Opłakujemy życie tysiąca dwustu izraelskich obywateli, którzy zostali brutalnie zamordowani, a także ponad dwustu porwanych. W żałobie jesteśmy także po stracie tysięcy cywili w Gazie, którzy również

zginęli, ponieważ Hamas strategicznie wykorzystał ich jako żywe tarcze. Hamas ryzykował, angażując swoich obywateli, mając nadzieję, że Izrael nie odważy się zabić niewinnych ludzi.

W odniesieniu do północnej granicy Izraela z Libanem niedawne ataki rakietowe Hezbollahu na północne społeczności izraelskie doprowadziły do przesiedlenia 60 000 izraelskich obywateli

^[1]. Obecnie działania wojskowe Izraela niemal całkowicie wyeliminowały Hezbollah aż po Bejrut. Jaki jest dotychczasowy bilans? Siły zbrojne Izraela kontrolują obecnie południowe 104 km² terytorium Libanu – niemal połowę tego kraju.

Ostatnie wydarzenia w Syrii, związane z siłami rebeliantów obalających rząd prezydenta al-Asada, mogą zwiastować wypełnienie się proroctwa Ezechiela. Ezechiel wspomina o Gogu, często interpretowanym jako współczesna Rosja, który ma przygotować atak z północy na Izrael. Wzmacniające się więzi między Rosją a Iranem sugerują polityczny motyw do takiego działania. Przyszłe akcje przeciwko Izraelowi mogą umocnić ich regionalne sojusze, jednocześnie wymierzając cios w Stany Zjednoczone i osłabiając ich kluczowego sojusznika na Bliskim Wschodzie.

Północna granica według Księgi Ezechiela 47

Ezechiel wnosi kolejny istotny element dotyczący północnej granicy ziemi, którą Bóg obiecał Izraelowi: „Granica ziemi od północy jest taka: Od Morza Wielkiego w kierunku na Chetlon, tam gdzie się idzie do Chamaat, Zedad, Berota, Sybraim, które jest między Damaszkiem a Chamaat, do Chazar-Enon, które jest na granicy Hauranu. Tak więc granica biegnie od Morza do Chazar-Enon, tak że okręg Damaszku jest na północy, tak samo okręg Chamaat; to jest granica północna” (Ezech. 47:15-17). Kluczowe jest to, że północna granica będzie przebiegać w miejscu, gdzie spotykają się starożytne Chamaat i Damaszek, a następnie rozciągnie się aż do Morza Śródziemnego.

Wschodnia granica według Księgi Ezechiela 47

„A granica wschodnia biegnie między Hauranem a Damaszkiem i między **Gileadem** a ziemią izraelską; jest ona granicą aż do Morza Wschodniego, do Tamar. To jest granica wschodnia” (Ezech. 47:18). W 4 Mojżeszowej 34:3 czytamy „od brzegu Morza Słonego ku wschodowi”. Najwyraźniej znaczy to, że wschodnia strona morza również jest granicą. Jednak w Księdze Abdiasza jest napisane: „I posiadą Negeb, kraj górzysty Ezawa, i Szefelę, kraj Filistyńczyków. Posiadą też kraj Efraima i kraj Samarii, a Beniamin zajmie Gilead” (Abd. 1:19).

Musimy zatem włączyć Edom oraz Gilead do Ziemi Obiecanej Izraelowi. Również Moab powinien zostać uwzględniony, gdyż znajduje się pomiędzy Gileadem a Edomem.

Południowa granica według Księgi Ezechiela 47

„A granica południowa, od strony Negebu, biegnie od Tamar aż do wód Meribat-Kadesz, stamtąd wzdłuż potoku egipskiego do Morza Wielkiego. To jest granica południowa, od strony Negebu” (Ezech. 47:19). Wspomniany tutaj „potok egipski” reprezentuje „Wadi al-Arisz”, będący oddalony od obecnej granicy Izraela o około 48 km. Bóg zwraca się bezpośrednio do Mojżesza: „Waszym południowym krańcem będzie teren od pustyni Syn wzdłuż Edomu a wasza południowa granica ciągnąć się będzie od brzegu Morza Słonego ku wschodowi” (4 Mojż. 34:3).

Pustynia Syn leży w granicach Ziemi Obiecanej, podobnie jak Meribat-Kadesz, gdzie Mojżesz uderzył w skałę, z której wypłynęła woda dla Izraelitów (2 Mojż. 17:7). Położona jest tam również Kadesz-Barnea. „Potem wasza granica skręci na południe od Maale-Akrabim i przejdzie ku pustyni Syn, i krańce jej sięgać będą na południu do Kadesz-Barnea, stąd biec będzie dalej na Chasar-Addar, minie Asmon, następnie od Asmon granica ta skręci ku Rzece Egipskiej i sięgać będzie aż do morza” (4 Mojż. 34:4-5). Podczas gdy krążą spekulacje na temat rzeczywistego położenia Chasar-Addar i Asmon, niezależnie od tego, czy znajdują się one nieco na południe, czy na północny wschód od Kadesz-Barnea, sama Kadesz-Barnea wyznacza granicę na południu lub w jej pobliżu.

Przesiedlona ludność

Oprócz opisu geograficznego Ziemi Obiecanej, Bóg przedstawia również jej demograficzny obraz w postaci listy ludów, które miały zostać wyparte z terenów, które zostały obiecanie narodowi Izraela. „Kenitów i Kenizytów, i Kadmonitów, i Chetytów, i Peryzytów, i Refaitów, i Amorytów, i Kananejczyków, i Girgazytów, i Jebuzytów” (1 Mojż. 15:19-21). Spójrzmy na załączoną mapę zatytułowaną: „Akty Własności Izraela” (strona 27), na której przerywana linia wyznacza geograficzne i demograficzne obszary, tworzące Ziemię Obiecaną.

Boży nakaz dla Jozuego

Rozdziały 13-19 Księgi Jozuego zawierają szczegółowe opisy ziem, które Jahwe nakazał Jozuemu przekazać Izraelitom w posiadanie. Te geograficzne opisy potwierdzają, że Izrael miał się rozciągać aż do Gazy, Judei, Samarii, Jordanii, Libanu i Syrii. Jahwe dostarczył Jozuemu precyzyjnych informacji o konkretnych ob-

szarach, które obiecał każdemu z pokoleń Izraela. Warto zauważyć, że nie przewidział żadnego rozwiązania w postaci tzw. dwóch państw, jak sugerują niektórzy we współczesnych debatach politycznych. Choć obietnica Jahwe dana Abrahamowi miała błogosławić wszystkim rodzinom ziemi, to jednak rozszerzona ziemia Izraela została obiecana wyłącznie potomstwu Abrahama, Izaaka i Jakuba.

Czy Izrael zdobędzie tę ziemię siłą, wykorzystując swoje dotychczasowe osiągnięcia wojskowe? Czy Jahwe sam zaaranżuje wydarzenia geopolityczne, które otworzą przed nimi nowe możliwości? Czy współczesny Izrael w końcu wypełni polecenie Jahwe dane Jozuemu? Pozostaje nam czekać i obserwować, jak Boża moc objawi się w doświadczeniach Izraela.

Dziś i jutro

Niedawna kapitulacja reżimu Asada w Syrii stworzyła okazję dla Izraela i Stanów Zjednoczonych do zniszczenia ponad 80% syryjskiego uzbrojenia wojskowego. Według doniesień było to możliwe dzięki tzw. umowie ucieczki zawartej z ustępującym prezydentem al-Asadem. Zgodnie z artykułem opublikowanym 18 grudnia w brytyjskiej gazecie *Daily Mail*, Izrael zgodził się na bezpieczne opuszczenie Syrii przez Prezydenta al-Asada w zamian za dokładne współrzędne dużego składu syryjskiego uzbrojenia wojskowego.

W wyniku niedawnego zniszczenia syryjskich systemów obrony powietrznej izraelskie samoloty-cysterny mogą teraz swobodnie operować nad Syrią, zapewniając niezbędne wsparcie dla całego izraelskiego arsenału samolotów bojowych. Na ironię zakrawa fakt, że ta sytuacja dała Izraelowi przewagę w powietrzu, sięgając od północnego Izraela aż po rzekę Eufrat. Obecnie umożliwia to Izraelowi prowadzenie bezpośrednich działań militarnych z powietrza w dowolnym miejscu Syrii, a nawet Iranu. Pod względem militarnym Izrael dominuje na obszarach sięgających aż do swojej obiecanej północnej granicy!

Czego możemy się spodziewać w najbliższej przyszłości? Czy będziemy świadkami, jak Izrael przejmuje ziemię na północy? Czy dojdzie do konfliktu z Jordanią, czy też kraj ten podda się bez walki? W oczekiwaniu na nadchodzące wydarzenia modlimy się z nadzieją o rychłe nadejście obiecanej Królestwa Bożego na ziemi. Modlimy się o pokój, który ogarnie całą ziemię. Z radością obserwujemy, jak Boże obietnice spełniają się na naszych oczach, jednocześnie odczuwając smutek z powodu ofiar śmiertelnych i kalectwa, które niesie wojna – jako cena za lekcje, które Bóg pragnie przekazać ludzkości.

Kerry Matt

^[1] American Jewish Committee, dostęp 26 listopada 2024, „What to know about Hezbollah’s Escalation Against Israel” (www.ajc.org/news/what-to-know-about-hezbollahs-escalation-against-israel).